МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

Сарабун О. Б.
Екзистенційний вимір освітнього самоздійснення як спосіб протистояння безособовості людини *261*

Чолишкіна О. Г., Домків Т. С.
Алгоритм пошуку пароля до PDF файла із застосуванням технології CUDA *264*

Ліскін В. О.
Система моніторингу навчального процесу в системі Moodle на основі чанк-орієнтованого підходу *266*

Бацуровська І. В., Грубань В. А.
Проблеми розвитку STEM-освіти: педагогічний аспект *271*

Дяченко М. П., Людвиченко В. О.
Про розробку веб-застосунку "моніторинг і обчислення вартості продовольчого кошика в Україні" *274*

Яворська В. Г.
Історія та перспективи вдосконалення приватних навчальних закладів в Україні: правові та практичні тенденції *277*

Магас Н. В.
Стан недержавної вищої освіти в сучасній Україні *280*

Дмишко О. С., Гудиш В. Г.
Психологія управління недержавними ЗВО *283*

Співакова Н. О.
Сучасні ризики розвитку недержавної вищої освіти в України *287*

Кривоберець М. М.
Особливості надання недержавних освітніх послуг у сфері туризму в Україні *290*

Вейнгард К. О.
Інноваційний характер недержавної системи вищої освіти як одна з важливіших її ознак і пріоритетів *292*

Черкаска В. В.
Підтримка розвитку недержавної освіти в аграрній сфері *294*

Негода Ю. В.
Особливості трансформації аграрних комплексів у контексті розвитку недержавної освіти *296*

Миколаєць А. П.
Вплив комерційних і неприбуткових організацій на формування соціального партнерства з органами влади у сфері освіти *298*

Доносо Варгас Дієго Хосе
Формування нової моделі підготовки фахівців поліції в Україні та Еквадорі на основі компетенцій тісного підходу *300*

Rosero L. M., Cobos A. R., Calahorrano C. R.
Transformational leadership of teachers as competition race police sciences and safety of quito in the period 2018–2020 ..... *304*

Cobos A. R., Rosero L. M.
Technology as a fundamental tool in the formation of police officers of Ecuador in the period 2018–2020 ..... *307*

Н. В. МАГАС
канд. екон. наук, доц., Львівський інститут МАУП

СТАН НЕДЕРЖАВНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

В умовах суспільних трансформацій, глобалізаційних та інтеграційних процесів освіта займає ключову роль у формуванні інтелектуально-кадрового потенціалу держави. Від якості освіти залежить подальший економічний та соціальний розвиток країни, зниження еміграції молоді закордон. Розширення форм вищої освіти в Україні підвищить конкурентоздатність вищих навчальних закладів, посилить боротьбу вищого навчального закладу за абітурієнта, зросте якість надання освітніх послуг, що забезпечить більші можливості інтелектуального розвитку населення.

В сучасних умовах розвитку України пріоритетними напрямками фінансових інвестицій стає інтелектуальний капітал, що приймає форму капіталу в силу суспільної необхідності в створенні суспільних благ.

Економіка знань — це такий рівень розвитку економіки, коли на перший план виходить інтелектуальний потенціал країни. Це економіка, де нові знання виробляються, накопичуються і ефективно використовуються, де є попит і пропозиція на них, де знання роблять більш ефективним використання інших факторів виробництва [1].

Сучасні умови вимагають змін інтелектуально-інноваційного типу у таких напрямках:

- системи суспільних цінностей — існування взаємозв'язку і взаємодії культури та економічного розвитку;
- системи освіти — здатність країни підтримувати сучасну і ефективну систему освіти, підвищувати інтелектуальний потенціал робочої сили;
- системи підтримки приватного сектора і підприємництва — формування і підтримка сприятливого інвестиційно-інноваційного середовища;
- системи якості — питання майстерності трансформації ідей і технологій у конкурентні товари і послуги [1].

Отже, для розвитку країни необхідним є зростання якості інтелектуального капіталу країни, а це можна досягти тільки за рахунок інноваційних змін вищої освіти в Україні.

Інноваційні зміни в освітніх послугах в Україні відбулися на початку 90-х років минулого століття, з'являються перші недержавні вищі навчальні заклади. Особливість недержавних навчальних закладів полягає в тому, що вони надають якісно нові освітні послуги, які відповідають вимогам ринкової економіки, витрати на освіту в даному випадку несе не держава, а студент.

Дослідженням питання розвитку недержавних вищих навчальних закладів займалися такі науковці В. Астахова, В. Журавсъкого, В. Огаренка та ін. Однак, існує проблема у додаткових дослідженнях розвитку недержавних навчальних закладів в Україні.

Державні вищі навчальні заклади виконують замовлення держави, приватні виконують замовлення споживачів та суспільства, забезпечуючи додаткові освітні послуги, сприяючи тим самим становленню громадянського суспільства. Приватний вищий навчальний заклад має внаслідок цього велику потенційну свободу вибору

цілей і завдань, форм та методів діяльності [3]. Спільне між державним і приватним вищим навчальним закладом є якість навчання та боротьба за студента.

Таблиця 1

Кількість закладів ВНЗ III–IV рівнів акредитації за формами власності [2]

	2010/11 н. р.	2011/12 н. р.	2012/13 н. р.	2013/14 н. р.	2014/15 н. р.	2015/16 н. р.	2016/17 н. р.	2017/18 н. р.
Державною та комунальною формою власності	231	227	220	218	197	208	209	212
Приватною формою власності	99	99	96	91	80	80	78	77
Усього	330	326	316	309	277	288	287	289

З даних табл. 1, ми можемо спостерігати, що на 2010/11 навчальний рік в Україні 99 вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації функціонували з приватною формою, до 2017/18 навчального року кількість приватних навчальних закладів III–IV рівнів акредитації зменшилась на 22 і становить 77, це 1/3 всіх вищих навчальних закладів України. Проте, з рис.1 спостерігаємо, що більшість осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах фінансуються за рахунок коштів фізичних осіб, так у 2010/11 н. р. їх питома вага складала 54,1 %, а у 2017/18 н. р. 52,7 %, як бачимо це досить значна частина фінансування проводиться за рахунок коштів студентів. Відповідно вони мають право вибирати той чи інший вищий навчальний заклад у якому хочуть навчатися.

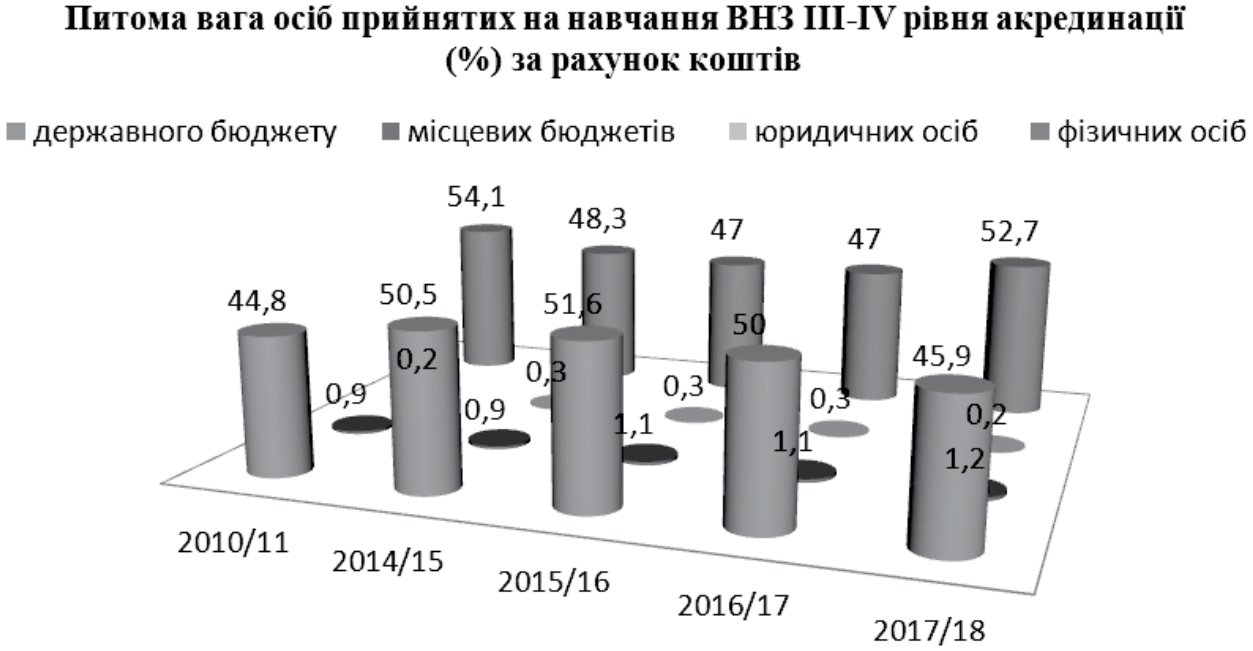

Рис. 1. **Особи, які навчаються у ВНЗ III–IV рівня акредитації (%) за рахунок коштів** [2, с. 17]

Перевагою приватного вищого навчального закладу полягає в можливості генерування ідей, які не прив'язані до певних традиційних обмежень; залежність від ринку праці вимагає постійного оновлення спеціальностей; конкурентна боротьба з державними та комунальними вищими навчальними закладами закликає завжди покращувати свої послуги, впроваджувати інновації у навчальний процес, бути гнучким до потреб кожного студента; матеріально-технічна база у приватних вищих навчальних закладах відповідає вимогам сучасного суспільства.

Джерела

1. Мойсеєнко І. П. Управління інтелектуальним потенціалом: монографія / І. П. Мойсеєнко. — Львів: Аверс, 2007. — 304 с.
2. Статистичний збірник. Вища освіта в Україні у 2017 році http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publosvita_u.htm
3. Куклін О. В. Становлення і розвиток приватної вищої освіти: вітчизняний та зарубіжний досвід / О. В. Куклін // Формування ринкової економіки, 2011. — № 26. — С. 411–421.